# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 2467**

гр. София, 11.04.2014 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 11.10.2013 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски**
**ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева**
**Галин Несторов**

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **5919** по описа за **2013** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 19.03.2013 г., постановено от Софийски районен съд, НК, 101 състав по НАХД № 21728/2012 г. е потвърдено Наказателно постановление № К - [ЕГН] от 03.09.2012 г., издадено от Е. В. Е. – гл. директор на Главна дирекция „Контрол на пазара" при Комисията за защита на потребителите, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл. 222 от Закона за защита на потребителите /З./ за нарушение на чл. 127, ал. 2 З..

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от [фирма], чрез мл. юрисконсулт Д., в която излага съображения за неправилност на първоинстанционното решение. Иска неговата отмяна, а с него и отмяна на издаденото наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба, чрез юрк. А., моли жалбата да бъде оставена без уважение, а решението да бъде потвърдено.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Касационната жалба е ПРОЦЕДУАЛНО ДОПУСТИМА, предвид обстоятелствата, че

е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.
Разгледана по същество, тя е НЕОСНОВАТЕЛНА.
Административен съд - С.-град, V - ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:
Обжалваното решение е валидно и допустимо. Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.
Настоящият съдебен състав възприема като законосъобразен извода на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.
В настоящия случай безспорно е установено, че е извършено нарушение на разпоредбата на чл. 127, ал. 2 от З., съгласно, която търговецът е длъжен да поддържа регистър на предявените пред него и пред упълномощените от него лица рекламации. Установеното в чл. 127, ал. 3 от З. задължение означава, че всяка предявена рекламация следва да бъде вписана в регистъра. Щом като рекламация е предявена, търговецът или упълномощено от него лице са били длъжни да я опишат в регистъра по чл. 127, ал. 2 от З.. В този смисъл, нарушението може да бъде определено като формално, от което следва, че при наличието на определената предпоставка, а именно липса на регистър за предявени рекламации по време на извършване на проверката от контролните органи, то вече е осъществено.
Относно твърденията на касатора, че поради временен технически проблем регистърът е бил недостъпен за кратко време само в търговския обект в магазин „Т.”, находящ се в Мол „С.”, следва да се отбележи, че доказателства в тази насока не са ангажирани нито пред наказващия орган, нито в хода на съдебното производство.
Съхраняването на регистъра за рекламации в търговския обект и обективната възможност за достъп до него се извежда и от основната цел на З. - да се осигури защита на правата на потребителите, за които при евентуално закупуване на стока, неотговаряща на стандарта, или при предоставяне на определена услуга, трябва да е обезпечена възможност да направят рекламация. Именно с оглед на посочената цел е предвидено и задължението към момента на предявяването и, рекламацията да бъде описана в нарочния за това регистър, като отсъствието на такъв или липсата на достъп до него по една или друга причина, безспорно възпрепятства потребителя да упражни правата си, респективно търговецът да приеме същата и да я отрази документално. В този смисъл, приемането и отразяването на евентуална рекламация може да бъде осъществено само ако потребителя има постоянен и непосредствен достъп до регистъра на предявените рекламации. Ето защо законът изисква с чл. 127, ал. 2 от З. регистърът да се намира в стопанисвания обект, за да изпълни целта, за която е предназначен.
При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията,

предвидени в чл. 348 от НПК. Решението е съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК.
По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, V касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 19.03.2013 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 101-ви състав по НАХД № 21728/2012 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № К - [ЕГН] от 03.09.2012 г., издадено от гл. директор на Главна дирекция „Контрол на пазара” при Комисията за защита на потребителите.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.